

KAUNO KOLEGIJA
JUSTINO VIENOŽINSKIO MENŲ FAKULTETAS
IKIMOKYKLINIO UGDYMO KATEDRA

DAINELĖS IR ŽAIDIMAI
IKIMOKYKLINIO AMŽIAUS VAIKAMS
METODINIS LEIDINYS

2011

KAUNAS

Kauno kolegija J. Vienožinskio menų fakultetas

Ikimokyklinio ugdymo katedra

Sudarė

Jadvyga Šimaitienė

**Dainelės ir žaidimai
ikimokyklinio amžiaus vaikams**

**Kaunas
2011 m.**

Metodinė medžiaga Kauno kolegijos
J. Vienožinskio menų fakulteto
Ikimokyklinio ugdymo katedros studentams,
vaikų darželių muzikos auklėtojams.

Recenzavo: VDU Muzikos akademijos
muzikos teorijos ir pedagogikos katedros
doc. R. Misiukevičius.

© Jadvyga Šimaitienė, sudarytoja, 2011

Į V A D A S

Muzikinio ugdymo reikšmė vaikui svarbi dviem aspektais. Muzika bei muzikinė veikla gali efektyviai veikti visuminę jo raidą ir lavinti muzikinius gabumus. Visame pasaulyje muzika plačiai naudojama kaip relaksacinė, profilaktinė, gydomoji priemonė. Pvz., mikčiojimą geriausiai gydo dainavimas. Be to, išlavinta muzikinė klausa padeda bendrauti su kitais žmonėmis.

Muzikiniai gabumai geriausiai lavėja tik iki devynerių metų, todėl reguliarus, kasdieninis vaiko buvimas garsų pasaulyje – geriausia terpė muzikinių gabumų raidai. Visa tai būsimas auklėtojas įpareigoja gerai pažinti reikiamą muziką ir išmanyti vaiko muzikos suvokimo ir atlikimo galimybes.

Metodinė priemonė „Dainelės ir žaidimai“ 3-jų, 4-5 – rių, 6-rių metų amžiaus vaikams skiriama kolegijų studentams, studijuojantiems ikimokyklinę pedagogiką. Tai praktinė metodinė priemonė, kurioje pateikiama įvairaus sunkumo, skirtingų nuotaikų bei charakterių dainelių ir žaidimų ikimokyklinio amžiaus vaikams.

NAUDOTA LITERATŪRA:

1. A. Šiaučiulienė. Suvalkiečių dainelės vaikams, Kronta, 2005.
2. A. Šiaučiulienė. Aukštaičių dainelės vaikams, Kronta, 2005.
3. A. Šiaučiulienė. Žemaičių ir Klaipėdos krašto dainelės vaikams, Kronta, 2005.
4. I. Steišūnienė. Vaikai žaidžia – dainos skamba, Vilnius, 1998.
5. O. Pučinskienė. Augu ir dainuoju, Klaipėda, 2000.
6. I. Steišūnienė. Dainuojantys piršteliai, Vilnius, 2002.
7. E. Povilaitienė. Dainų karuselė, Kronta, 2009.

Dainelės ir žaidimai 3-jų metų vaikams

Aš mažutis trejų metų

m. G. Vanagaitės
ž. A. Matučio

1. Aš ma - žu - tis tre - jų me - tų, tap, tap, tap.
2. Ta - pu - ta - pu su ba - tu - kais, tap, tap, tap.

Bet žen - giu žings - niu - ką pla - tų, tap, tap, tap.
Ta - pu aš pla - čiais žings - niu - kais, tap, tap, tap.

Kiškiečiai

m. ir ž. E. Jankutės

1. Tu - ri kiš - kis ba - tu - kus, tuoj jis pyš - kins pas vai - kus.
2. Lo - ja šu - nys prie na - mų, kiš - kio ko - jom ne - ra - mu.

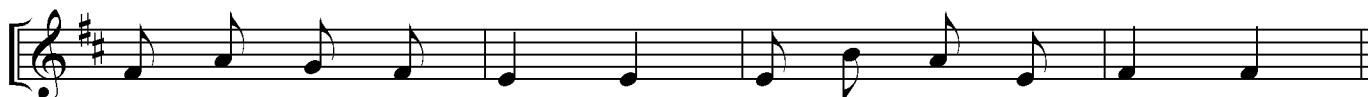
Jo ba - tu - kai ke - tu - ri. Stri - ku, stra - ku pa - gi - ry.
Strykt kiš - ke - lis į lau - kus ir pa - li - ko ba - tu - kus.

Dainelė

m. E. Jankutės
ž. L. Gutausko

1. Va - na - gė - lio, ly - lio, rai - bos plunks - nos ly - lio.
2. Oi, kiš - ke - li, rū - ta, il - ga - au - si, rū - ta.

Va - na - gė - lis rai - bas, ko jis kiš - kio bai - dos?
Va - na - gė - lis rai - bas ta - vęs la - bai bai - dos.

Meškutis

m. ir ž. I. Steišūnienės

Aš meš - ku - tis šlium - pu - pu, nie - kur nie - kad ne - sku - bu.

Šlium - pu - pu, šlium - pu - pu nie - kur nie - kad ne - sku - bu.

Meškos miegas

Ramiai

m. ir ž. I. Steišūnienės

1. Ai - bu - bu, ai - bu - bu, migs meš - ka žie - mos mie - gu.
2. Ai - bu - bu, ai - bu - bu, jai lin - kiu sal - džiu sap - nų.
3. Ai - bu - bu, ai - bu - bu, pa - sū - puo - kim - ją kar - tu.

Lietutis

m. ir ž. I. Steišūnienė

1. Šian - dien lie - tu - tis lis, vai - ku - čiai pa - ma -
2. Pu - pu - pu - pu - pu - pu žai - džiu su lie - tu -

tys, kaip kren - ta jo la - šai į že - mę taip gra - žiai.
čiu, pu - pu - pu - pu - pu - pu jį gau - dau del - nu - ku.

Varpelis

m. ir ž. I. Steišūnienės

1. Skam-bint var - pe - liu man la - bai sma - gu, skam-bint var - pe -
2. Din di - lin ma - my - tei, din di - lin tè - ve - liui, din di - lin mo -

liu man la - bai sma - gu. Din di - lin di - lin
čiu - tei, din di - lin se - ne - liui. Din di - lin di - lin

skam - ba iš to - li, din di - lin di - lin skam - ba iš to - li.
skam - ba iš to - li, din di - lin di - lin skam - ba iš to - li.

Mamytę aš myliu

m. ir ž. E. Tolvaišienės

1. Ma - my - tę my - liu, ma - my - tę my -
2. Duk - re - lė ma - ža, dai - ne - lė trum -
3. Sū - ne - lis u - žaugs, tai džiaug - sis ma -

liu, dai - ne - lę aš jai šian - die - ną ski - riu.
pa. Tra lia, o pa pa, dai - ne - lė trum - pa.
ma. Tra lia o pa pa, tai džiaug - sis ma - ma.

Rudenėlis žemėn krito

m. ir ž. E. Tolvaišienės

1. Me - džiū la - pai že - mėn kri - to, juos ma - ži vai - ku - čiai rin -
2. O - buo-liu - kai že - mėn kri - to, juos ma - ži vai - ku - čiai rin -
3. Ru - dens lie - tus že - mėn kri - to, gry - bų miš - kuo - se pri - dy -

ko. Rau - do - nus ir gels - vus, di - de - lius ir ma - žus.
ko. Rau - do - nus ir gels - vus, di - de - lius ir ma - žus.
go. Rau - do - nų ir gels - vų, di - de - lių ir ma - žų.

Gurgu gurgu

m. ir ž. E. Tolvaišienės

1. Gur - gu gur - gu į Ka - ziu - ko tur - gų: pirk - si - me šu - niu - ką
2. Gur - gu gur - gu į Ka - ziu - ko tur - gų: pirk - si - me viš - ty - tę
3. Gur - gu gur - gu į Ka - ziu - ko tur - gų: pirk - si - me sal - dai - nį -

au au au, pirk - si - me ka - čiu - ką miau miau miau.
kar kar kar, pirk - si - me žą - sy - tę gir gar gar.
bus sal - du, pirk - si - me ries - tai - nį - bus sma - gu.

Mano dainelė

m. ir ž. E. Tolvaišienės

1. Sa - vo ma - my - tę la - bai my - liu, vien tik - tai jai dai - ną ski - riu.
2. Ma - no dai - ne - lė ir šyp - se - na tau, ma - no ma - ma, šian - dien skir - ta.

Obuoliukų rinkti

m. ir ž. O. Pučinskienės

1. Ta - ke - liu, ta - ke - liu ei - na - me į so - dą.
2. Mes vi - si, mes vi - si o - buo - lius su - rink - sim.

Čia rau - do - ni o - buo - liai tai gra - žiai at - ro - do.
Ir ma - my - tų, ir tē - ve - lį šian - dien pa - vai - šin - sim.

Laivelis

m. ir ž. R. Bočkienės

1. Po - pie - ri - ni lai - vą man pa - da - ré tē - tē.
2. Plauk to - lyn, lai - ve - li, į u - pe - lį gi - lų.

Bė - kit šen, vai - ku - čiai, jo pa - si - žiū - ré - ti.
Pa - sa - kyk žu - ve - lėm - aš tē - ve - lį my - liu.

Gydu gydu katutes

ž. lietuvių liaudies

Gy - du gy - du ka - tu - tes, keps Vy - tu - kas bul - ku - tes,

keps di - džiu - lį py - ra - gė - lį, duos ma - my - tei tru - pi - nė - lį.

Bū bū, aš jaučiukas

lietuvių liaudies daina

Bū bū, aš jau - čiu - kas, bū bū, di - džia - ra - gis.
Bū bū, pės - ta - ko - jis, bū bū, ries - ta - ra - gis.
Bū bū, kai iš - ly - siu, bū bū, su - ba - dy - siu.

Tu saulute, vakaran

lietuvių liaudies daina

Tu sau - lu - te, va - ka - ran, va - ka - ran, o vai - ke - liai pa - ta - lan, pa - ta - lan.
Pie - me - nē - liam pie - ne - lio, pie - ne - lio, ar - to - jė - liam duo - ne - lės, duo - ne - lės.
Pjo - vė - jė - liam sū - re - lio, sū - re - lio, o vai - ke - liam mie - ge - lio, mie - ge - lio.

Tas žvirblelis nabagėlis

lietuvių liaudies daina

Tas žvirb - le - lis na - ba - gė - lis vi - sas ne - ga - lė - jo.
Tas žvirb - le - lis na - ba - gė - lis po kark - lu tu - pė - jo.
Tas žvirb - le - lis na - ba - gė - lis vi - sas ne - ga - lė - jo.

Tam žvirb - le - liui na - ba - gė - liui gal - ve - lę skau - dė - jo.
To žvirb - le - lio na - ba - gė - lio spar - ne - liai kru - tė - jo.
To žvirb - le - lio na - ba - gė - lio ko - je - lės skau - dė - jo.

Išėjo tėvelis, iškūprino

suvakiečių liaudies daina

užrašė A. Šiaučiulienė

♩ = 256

1. Iš - ė - jo tė - ve - lis, iš - kūp - ri - no. Nu - šo - vė žvirb - le - lį, nu - pūš - ki - no.
2. Par - ve - žė žvirb - le - lį, par - girgž - di - no. Nu - pe - šė žvirb - le - lį, nu - run - ti - no.
3. Iš - ke - pė žvirb - le - lį, iš - čir - ški - no. Su - val - gė žvirb - le - lį, su - puš - ki - no.

Kiškelis

ž. lietuvių liaudies

1. Aš kiš - ke - lis ma - žas, mo - ku dai - na, gra - žią.
2. A - kys ma - no pla - čios, o au - sy - tės sta - čios.
3. Šil - ti kai - li - nu - kai, bal - ti vel - ti - nu - kai.

Strykt pa - strykt, strykt pa - strykt - uo - de - gė - lę krypt.

Katinėli, tinginėli

ž. lietuvių liaudies

Ka - ti - nė - li, tin - gi - nė - li, ko pe - lių ne - gau - dai?
Vi - są die - na, ant pe - čiu - ko pa - sis - lė - pęs snau - di?

Kišchio batai

m. ir ž. E. Jankutės

1. Tu - ri kiš - kis ba - tu - kus, tuoj jis pyš - kins pas vai - kus.
2. Au - au - au! Lo - ja šu - nes prie na - mų, kiš - kio ko - jom ne - ra - mu.

Jo ba - tu - kai ke - tu - ri, stri - ku, stri - ku pa - gi - ry.
Strykt kiš - ke - lis į lau - kus ir pa - li - ko ba - tu - kus.

Rudens lapai

m. ir ž. I. Steišūnienės

La - pe-liai mes mar - gi, vi - si ru - dens glė - by. Pa - kil - si - me aukš - tai ir lei - si - mės že - mai.

Vaikai žaidžia po du. Viena skarelė duodama dviems vaikams.

Laikydami už skarelės kampų - sūpuoja ją, kelia į viršų aukštai ir nuleidžia ant grindų.

Tai ratukas

m. ir ž. I. Steišūnienės

1. Tai ra - tu - kas, tai ra - tu - kas, o ja - me gra - žus kiš - kiu - kas.

Tu, kiš - ke - li, ne - si - slėpk, su mu - mis pa - šo - ki - nėk.

1. Tai ratukas, tai ratukas, *(eina ratu, susikabinę rankomis)* 2. Tai ratukas, tai ratukas, *(eina ratu, susikabinę rankomis)*
O jame gražus kiškiukas. *(rankomis)* O jame gražus meškiukas.

Tu, kiškeli nesislėpk, *(ploja)*

Tu, meškuti, nesislėpk, *(ploja)*

Su mumis pašokinėk. *(striksi)*

Su mumis tu patrepsėk. *(trepsi)*

3. Tai ratukas, tai ratukas, *(eina ratu, susikabinę rankomis)*

O jame gražus paukščiukas.

Tu, paukšteli, nesislėpk, *(ploja)*

Su mumis linksmai čiauškek. *(skrenda)*

Į darželį

m. ir ž. O. Pučinskienės

1. Ta - pu ta - pu į dar - že - lį, Pa - mo - juo - siu ma - mai, pa - mo - juo - siu tē - tei.
kas ry - te - lį, kas ry - te - lį.
2. Ta - pu ta - pu į dar - že - lį, Mus sau - lu - tē ly - di, mums gē - ly - tēs žy - di.
kas ry - te - lį, kas ry - te - lį.

Ganau avelės

lietuvių liaudies daina

Ga - nau, ga - nau a - ve - les po ža - lią - sias pie - ve - les.
Tu - pi vil - kas už tvo - ros, griebis a - ve - lei už gal - vos.

Žaidimo personažai: vilkas ir avelės. Išrenkamas vilkas, o kiti vaikai lieka avelėmis. Vilkas sėda ant jam skirtos kėdės ir miega. Avelės tuo metu tvartelyje. Po signalo vaikai dainuoja dainelę ir bėgioja po pievą. Kai tik baigia dainuoti vilkas pabunda ir gauda avelės. Avelės skuba į tvartelį. Jei vilkas kurią nors paliečia ranka taireiškia, kad avelė sugauta. Žaidimą galima kartoti 3-4 kartus.

Raina katytė

lietuvių liaudies daina

1. Rai - na ka - ty - tē, juo - da no - sy - tē, il - gi ū - se - liai, ries - ti na - ge - liai.
2. Au - sy - tės sta - čios, a - ky - tės pla - čios, ko - jy - tės bal - tos ir vi - sad šal - tos.

Raina katytė – vaikai tupi ratuku ir glosto viena rankute kitą.
Juoda nosytė – rodomuoju pirštuku liečia nosies galiuką.
Ilgi ūseliai – atsistoja ir abiem rankutėm rodo ilgus „ūselius“.
Riesti nageliai – sulenkia ranką per alkūnes ir gniaužo pirštelius.
Ausytės stačios – tupi ir rodomaisiais pirštukais rodo „ausytes“.
Akytės plačios – ovalu sudėtą nykštį su rodomuoju pirštu prideda prie akių.
Kojytės baltos – atsistoja ir, nelenkdami keliu, su kiekvienu skiemeniu lenkiasi į priekį, delniukais lengvai suplodami per kelius.
Ir visad šaltos – ploja abiem rankutėm ir linksmai sukasi.
Žaidimą galima pakartoti 2-3 kartus.

Švarūs kiškučiai

m. T. Greičiuvienės
ž. N. Sisaitės

1. Prau - sia - si kiš - ku - čiai, no - ri būt šva - ru - čiai. Prau - sia jie le -
2. O pas - kui šo - kuo - ja, sau links - mai dai - nuo - ja. Stri - ku, stri - ku,

te - nē - les, ū - se - lius ir au - se - les. pa - mė - gink ma - ne pa - vyt.
strikt, pa - strikt,

Vaikai savo rankutėmis trina veidukus, paskui rankutes prausia, ūselius ir auseles.
O paskui pasisuka ir visi linksmai šokinėja ant dviejų kojųčių.

Velykėlės

m. T. Greičiuvienės
ž. N. Sisaitės

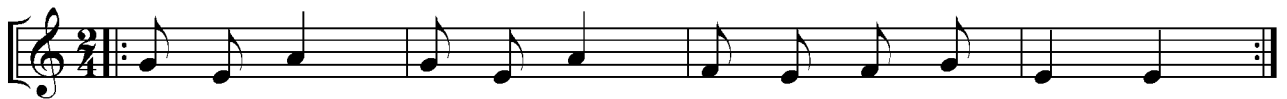

1. Ve - ly - kė - lės at - ke - lia - vo, kiau - ši - nė - lių at - ri - dē - no. Ir gels - vų, ir ža - lių, ir rau - do - nų, ir mels - vų.
2. Tai vai - ku - čiams džiaugs - mo bus, kai rie - dės ir ne - su - duš. Ir gels - vi, ir ža - li, ir rau - do - ni, ir mels - vi.

1-2 taktas – eina rateliu. 3 taktas – ploja. 4 taktas – rankomis rodo prieš save kiaušinuką. Po žaidimo, skambant dainelės muzikai, visi atsigulę ant grindų gali pasiritinėti kaip kiaušinukai.

Mano žaisliukai

m. ir ž. R. Bočkienės

1. Lia - lia - lia, lia - lia - lia, - pa - dai - nuos lè - ly - tē.
Lia - lia - lia, lia - lia - lia, - kaip gra - žu klau - sy - tis.

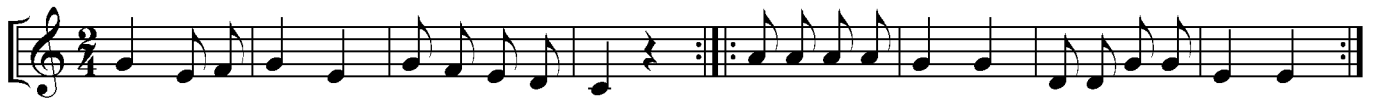

Lia - lia - lia - lia lia - lia - lia, lia - lia lia - lia lia - lia.

1. Lia-lia-lia, lia-lia-lia, - *Vaikai stovi ratelyje, mergaičių rankos*
Padainuos lėlytė. *už sijenėlių, berniukų – ant juosmens.*
Lia-lia-lia, lia-lia-lia, - *Visi linguoja į šalis, kaip lėlytės.*
Kaip gražu klausytis.
Lia-lia-lia... - *Judesiai tie patys (linguoti).*
2. O-pa-pa, o-pa-pa - *Rankos ant juosmens,*
Sviedinukas šoka. *lengvai šokinėja.*
O-pa-pa, o-pa-pa
Niekas taip nemoka.
O-pa-o-pa o-pa-pa... - *Judesiai tie patys*
(šokinėti).
3. Py-py-py, py-py-py - *Rankutėmis „laiko vairą“.*
Mano mašinėlė.
Py-py-py, py-py-py –
Takeliu per smėlį.
Py-py-py-py... - *„Vairuodami“ laisvai juda po salę.*

Košė malošė

m. ir ž. O. Pučinskienės

1. Ko - še ma - lo - še, ko - kia tu ska - ni. Mes ko-še-lę vir - sim ir pie-ne-lio pil - sim.
2. Ko - še ma - lo - še, ko - kia tu ska - ni. Ran -ke-les nu -plau-sim ir pa-pus-ry-čiau - sim.

Šiai dainelei galima pritaikyti judesius ir pasiūlyti vaikams prieš pusryčius pažaisti ir padainuoti.
Pvz.: atlikdami ranka sukamąjį judesį „verdame košę“, sukamaisiais judesiais glostydami pilvą rodome,
kokia skani košė. Trindami rankutes vaizduojame, kaip jas plauname.

Žaisliukai

m. ir ž. O. Pučinskienės

1. Daug žais - liu - kū aš tu - riu, ir meš - kiu - kū, ir lè - liū.

Jiems dai - ne - lę pa-dai-nuo-ju, ant ran - ke-liū pa -sū-puo-ju. A - a - a, a - a - a.

2. Daug žaisliukų aš turiu,
Mašinėlių įvairių.
Pyp pyp pyp tos mašinėlės
Kiek tik noriu važinėjuos.
Pyp pyp pyp! (*skanduoti*)
Pyp pyp pyp!

3. Daug žaisliukų aš turiu,
Ir mažų, ir didelių.
Aš juos myliu, aš juos saugau
Ir kasdien didesnis augu –
Štai toksai! (*skanduoti*)
Štai toksai!

Dainelės ir žaidimai 4-5 metų vaikams

Lietuvos šalelėj

lietuvių liaudies daina

1. Lie - tu - vos ša - le - lėj, ža - lio - joj gi - re - lėj;
2. At - va - žia - vo meš - ka su me - du - čio bač - ka,
3. Šar - ka kie - mą šla - vė, var - na pri - da - bo - jo

- Ten paukš - te - liai ir žvė - re - liai - vi - si su - si - rin - ko. rin - ko.
O vil - ke - lis tas pil - ka - sis - ves - tu - ves iš - kė - lė. kė - lė.
O vil - ke - lis na - ba - gė - lis ve - dė ož - ką šok - ti. šok - ti.

Sakyk tiesą, sakyk tiesą

aukštaičių liaudies daina
užrašė A. Šiaučiulienė

♩ = 114

1. Sa - kyk tie - są, sa - kyk tie - są, a tik me - la vie - na,
2. Trys žiur - ke - lės nu - lup - tos še - šis pū - dus svė - rė.
3. Trys po - re - lės mu - se - lių ant pa - dla - gės šo - ko.

- kad ant pe - čiaus su ko - jū - kais e - žys pjo - vė šie - na.
Ant ver - šiu - ko nu - ga - ros sil - kė ka - vą gė - rė.
Se - nas vo - ras iš to juo - ko ko tik ne - su - spro - go.

Tupi sodi pelieda

aukštaičių liaudies daina
užrašė A. Šiaučiulienė

♩ = 180

1. Tu - pi so - di pe - lie - da. Tu - pi tu - pi tu - pi tu - pi tu - pi so - di pe - lie - da.
2. Su - ka liz - da pe - lie - da. Su - ka su - ka su - ka su - ka su - ka liz - da pe - lie - da.
3. De - da kiau - šius pe - lie - da. De - da de - da de - da de - da de - da kiau - šius pe - lie - da.
4. Pe - ri vai - kus pe - lie - da. Pe - ri pe - ri pe - ri pe - ri pe - ri vai - kus pe - lie - da.
5. Gra - žūs vai - kai pe - lie - dos. Gra - žūs gra - žūs gra - žūs gra - žūs gra - žūs vai - kai pe - lie - dos.

♩ = 116

Ir išdygo šermukšnis

žemaičių liaudies daina
užrašė A. Šiaučiulienė

1. Ir iš - dy - go šer - mukš - nis, ne - di - de - lis, ma - žu - tis. Op op tre - le - le, ne - di - de - lis, ma - žu - tis.
2. Ir at - lie - ki paukš - čiu - kas, ne - di - de - lis, ma - žiu - kas. Op op tre - le - le, ne - di - de - lis, ma - žiu - kas.
3. Ir a - tie - jo striel - čiu - kas, ne - di - de - lis, ma - žiu - kas. Op op tre - le - le, ne - di - de - lis, ma - žiu - kas.
4. Ir nu - šuo - vi paukš - čiu - ką, ne - di - de - lį, ma - žiu - ką. Op op tre - le - le, ne - di - de - lį, ma - žiu - ką.

Analogiškai dainuojami ir sekantys posmeliai: 5. Ir parnešė ... 6. Ir nupešė ... 7. Ir iškepi ... 8. Ir suprašė svetelius, nedidelius, maželius. 9. Ir suvalgė ...

Padainuosiu tą dainelę

suvalkiečių liaudies daina
užrašė A. Šiaučiulienė

1. Pa - dai - nuo - siu tą dai - ne - lę, paukš - tu - kų ve - se - lę.
2. Juo - da kuo - sa be - vai - ni - kė ža - ny - tis no - rė - jo

Koks ten bu - vo zo gro - žy - bė paukš - tu - kų links - my - bė.
O a - puo - kas ka - va - lie - rius ją im - ti no - rė - jo.

3. Mondra varna pasipūtus
Svočia būt norėjo,
Sakė, šokti nemokėsiu
Kerčioj besėdėsiu. | 4. Garnys piršlys ilgakojis
Vis tik spatieravo,
Vanags svotas kamandierius
Vis kamandinavo. | 5. Kregždės drūčkos giedodamos
Vis tik tancavojo,
O gavronas gražiaveidis
Su jom štukavojo. |
|--|--|--|

Rudenėlis

m. ir ž. V. Stunžėnienės

1. Va - sa - rė - lė nu - šuo - lia - vo, ru - de - nė - lis at - ke - lia - vo.
2. Mar - ga - spal - viai me - džių la - pai su - ka - si ra - tu ant ta - ko.

Ty - liai kuž - das me - džių la - pai, va - sa - rė - lei su - die sa - ko.
Vė - jas šiugž - di - na la - pus, kvie - čia šo - kiui jis vi - sus.

Tra - lia - lia, tra - lia - lia, bai - gės mū - sų va - sa - ra.

Tra - lia - lia, tra - lia - lia, bai - gės mū - sų va - sa - ra.

3. Mišką lanko ir vaikučiai,
Renka grybus pabiručiai:
Umėdėles, baravykus,
Raudonviršius, makavykus.

Priedainis:

Tra lia lia, tra lia lia
Baigės mūsų vasara.
Tra lia lia, tra lia lia,
Baigės mūsų vasara.

4. Auksu spindi medžių šakos,
Vasarėlei sudie sako.
Paukščiai skrenda link pietų,
Gaila likti be namų.

Priedainis:

Tra lia lia, tra lia lia
Baigės mūsų vasara.
Tra lia lia, tra lia lia,
Baigės mūsų vasara.

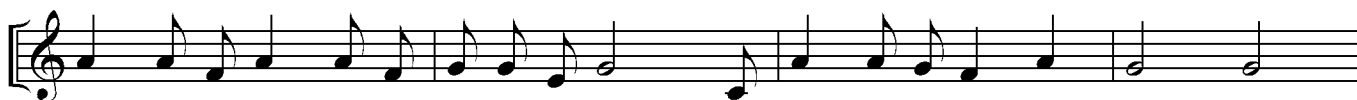
Pingvinai

m. ir ž. A. Girkantaitės

Moderato

1. Kas ten kry-puo-ja links-ma vo-re-le, ping-vi-nai, ping-vi-nai, ping-vi-nai.
Švy-ti ap-link pa-slap-tin-ga švie-sa, le-dy-nai, le-dy-nai, le-dy-nai.
2. Sau-lė pa-ky-la. Jai mo-ja links-mai ping-vi-nai, ping-vi-nai ping-vi-nai.
Ry-tą pa-bu-dę nu-švin-ta nau-jai le-dy-nai, le-dy-nai, le-dy-nai.

Nar-do ping-vi-nai šal-tam van-de-ny ir gau-do si-dab-ro žu-vį.
Džiau-gias ping-vi-nai jie šo-ka ra-tu ir var-tos po bal-tą snie-gą.

O va-ka-re nuo bal-tų jū kran-tų į ho-ri-zon-tą žiū-ri.
O va-ka-re po žvaigž-dė-tu skliau-tu ty-liai, ra-miai už-mie-ga.

= 110

Kalėdų varpeliai

m. ir ž. N. Lapinskienės

1. Ty-liai var-pe-liu skam-bin-kim kar-tu. Eg-lu-tes žie-ma pa-puo-šė šal-na.
2. Ant ša-kų links-mai su-žė-rės žais-lai. Nuos-ta-bi nak-tis vėl mus ap-an-kys.
3. Su-spin-dės žvaigž-dė, šven-tė pra-si-dės. Skam-bin-kim kar-tu ty-liai var-pe-liu.

Priedainis

Bliz-ga si-dab-ru snie-gas ant ša-kų. Ty-liai var-pe-liu skam-bin-kim kar-tu.

= 100

Balta daina

m. ir ž. N. Lapinskienės

1. Bal-tu-čiu žie-mos ta-ku le-kia bal-tos ro-gės. Ro-gė-se daug do-va-nų,
2. Bal-tus snie-go na-me-lius kiš-kiams iš-da-li-jo. Bal-tos gė-lės ant lan-gų
3. Šal-tis bal-tu smui-ke-liu bal-tą šo-kį gro-ja. Bal-tos snai-gės ant sto-gų

jas žie-ma su-kro-vė. Ren-gia-si bal-tai, bal-tai lau-kai...
taip gra-žiai pra-žy-do. Ap-si-rengs bal-tai, bal-tai na-mai...
šo-ka ir kva-to-ja. Ap-si-rengs bal-tai, bal-tai na-mai...

Vėjas

Jausmingai

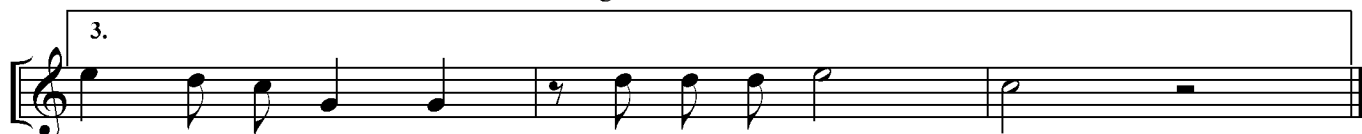
m. A. Masiokienės
ž. S. Nėries

1. Vė - jas, oi, vė - jas! Vė - jas ir vė - jas! Plau - kus pa - lei - do ir ap - ka - bi - no,
guo - ną - la - paž gel - to - ną i ma - no plau - kus slap - ta i - py - nė. -
lėk - ti ir ne - pa siek - ti... A - kys už - merk - tos, juo - kia - si vei - das. -

1. 2.
ir iš - bu - čia - vo vei - dą, krū - ti - nę. 2. Ru - dens a -
Ru - de - nio mei - le de - ga krū - ti - nė. 3. Lėk - ti ir

3.
ne - ša ir su - pa vė - jas pa - lai - das!

Pavasario gražumėlis

m. T. Greičiuvienuos
ž. N. Sisaitės

1. Lie - tu - tis nu - li - no - jo, u - pe - liai iš - bė - gio - jo. Lia lia lia lia lia, greit žo - le - lė bus ža - lia.
2. Pra - žys dar - že - ly gė - lės, skrai - dys čia bi - ti - nė - lis. Lia lia lia lia lia vėl sau - lu - tė švies šil - ta.
3. Sau - lė spal - vų ma - my - tė puo - šia vi - sas gė - ly - tes. Lia lia lia lia lia kaip gra - žu ir mie - la čia.

Margučių šventė

Džiaugsmingai

m. J. Zbarauskienės
ž. V. Nemunėlio

1. „Ve - ly - kos“ - gie - da špo - kas, „Ve - ly - kos“ -
2. To - lyn, to - lyn žie - mu - žę vė - je - lis

vy - tu - ré - lis. Ve - ly - kom puo - šias že - mė žie -
šil - tas pu - čia, ke - liu Ve - ly - ké ve - ža ra -

1. 2. Pabaigai
dais ir pum - pu - ré - liais. Ve -
tus mar - gų mar - gu - čiu. ke - gu - čiu.

Žalia dainelė

Greitokai

m. ir ž. J. Monstavičienės

1. Aš su - gal - vo - jau dai - ną ža - lią, ža - lią kad man links -

miau gy - ven - ti bū - tų, bū - tų. Dan - gui ža - lia kad švies - tų

sau - lė, sau - lė ir ža - lio juo - ko mums ne - trūk - tų.

Priedainis

Ža - lias ma - no no - ras, lyg ža - lia žo - ly - tė, ža - lias de - be -

sė - lis ir ža - lia sau - ly - tė. ir ža - lia sau - ly - tė.

2. Norėčiau būti paukštis žalias,
Žaliam danguj aukštai skrajoti.
Pririnkt žalių žvaigždžių krepšelį
Ir tau, mamyt padovanoti.

3. Jei kam patinka ši dainelė,
Visi dainuokit, kas tik galit.
Kai norą mėlyną turėsiu –
Dainelę mėlyną sudėsiu.

Priedainis:

Žalias mano noras, lyg žalia žolytė,
Žalias debesėlis ir žalia saulytė.

Priedainis:

Žalias mano noras, lyg žalia žolytė,
Žalias debesėlis ir žalia saulytė.

Cirkas

m. A. Niauronienės
ž. V. Palčinskaitės

1. At - ke - lia - vo tik - ras cir - kas, cir - ke šo - ka tik - ras žir - gas.
2. Tik - ros meš - kos mu - ša būg - ną, klou - nas ry - ja tik - rą ug - nį.

Ir tik - ra mer - gai - tė, aiš - ku, pa - lu - bėj ant ly - no vaikš - to.
Plo - ja dė - dės, plo - ja te - tos, nes la - bai pa - tin - ka, ma - tos.

Priedainis

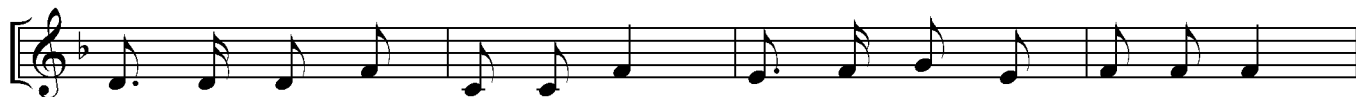
Mar - ga, mar - ga mir - ga, mir - ga, vi - sas mies - tas bėgs į cir - ką, bėgs į cir - ką.

Vabalėlis

m. A. Niauronienės
ž. E. Šulinskienės

1. Gar - ma že - mėj šal - ti - nė - lis, žie - dus lan - ko bi - ti - nė - lis.
2. Val - go uo - gas ir e - žiu - kai, ir ma - žiu - kai va - ba - liu - kai.

Prie ta - ke - lio - viens ir du, aš uo - ge - lę su - ran - du.
Va - ba - lė - li, kal - tas tu: daug uo - ge - lių pra - kaš - tų.

Priedainis

Tu - ne - klau - ža - da ma - žiu - kas, tik - ras že - mės va - ba - liu - kas.

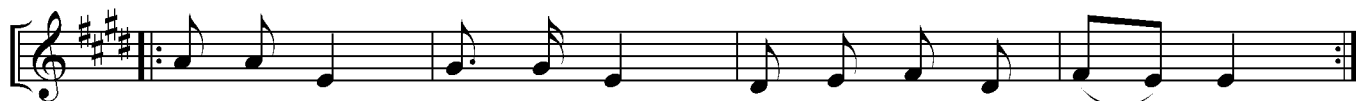
Suk ū - se - lį suk, ne - suk ir grei - čiau nuo mū - sų spruk. spruk.

Du ežiai

m. A. Niauronienės
ž. E. Šulinskienės

1. Per la - pus, per ša - pus du e - žiai puk - šė - jo.
2. Kai žie - ma, kai pik - ta bels į jų tro - be - lę,

Krep - še - lius, krai - te - les vai - sių pri - si - dė - jo.
snaus e - žiai ir sap - nuos va - sa - rė - lę ža - lią.

Priedainis

Po ša - pu, po la - pu na - me - li tu - rė - jo,

uo - ge - les, gry - bu - kus val - gė ri - di - nė - jo.

Kiškių žaidimas

m. ir ž. A. Katinienės

1. Grau - žia kiš - kiai ko - pūs - tus, grau - žia kiš - kiai ko - pūs - tus.
 2. Prau - sia kiš - kiai ū - se - lius, prau - sia kiš - kiai ū - se - lius.
 3. Šo - ka kiš - kiai po eg - le, šo - ka kiš - kiai po eg - le.

Tai gra - žu, tai gra - žu. Grau - žia kiš - kių daug ma - žų.
 Tai gra - žu, tai gra - žu. Prau - sias kiš - kių daug ma - žų.
 Tai gra - žu, tai gra - žu. Šo - ka kiš - kių daug ma - žų.

Graužia kiškiai kopūstus} 2 k. – vaikai tupi rateliu, pasisukę į centrą ir imituoja kopūstų graužimą.
 Tai gražu, tai gražu, – atsistoja ir ploja 6 kartus pagal ritmą, prisitraukę sulenktas rankytes.
 Graužia kiškių daug mažų} 2 k. – rankas ant krūtinės, šokinėdami ant abiejų kojų sukasi.
 Prausia kiškiai ūselius} 2 k. – stovi atsigręžę į centrą. "Prausiasi" su dešine ranka, kartojant – su kaire.
 Tai gražu, tai gražu,} 2 k. – ploja. Prausias kiškių daug mažų.} 2 k. – "Prausiasi" abiem rankom.
 Šoka kiškiai po egle} 2 k. – šokinėja ant abiejų kojų rateliu. Tai gražu, tai gražu,} 2 k. – ploja.
 Šoka kiškių daug mažų.} 2 k. – šokinėdami sukasi.

Vijo vilkas

lietuvių liaudies ratelis

1. Vi - jo vil - kas vo - ve - rai - tę ir i - vi - jo i eg - lai - tę.
 2. Ir i - vi - jo i eg - lai - tę, ir nu - trau - kė uo - de - gai - tę.
 3. Ir nu - trau - kė uo - de - gai - tę, pa - si - siu - vo ke - pu - rai - tę.
 4. Pa - si - siu - vo ke - pu - rai - tę ir nu - é - jo pas mer - gai - tę.

O - lia - dry, o - lia - dra, o - lia - dri - ca, o - pa - pa.

Ratelio eiga

Ratuotojai poromis sustoja į bendrą ratą ir susikabina rankomis.. Mergaitė savo berniukui stovi iš dešinės.

1. Ratas (4 taktai)

Dainuojama arba grojama pirmoji dainelės dalis. 1-4 takte ratuotojai bėgamuoju žingsniu suka ratą dešinėn. 4-ojo takto pabaigoje paleidžia sukabintas rankas ir porininkai pasisuka veidu vienas į kitą.

2. Sukimasis (8 taktai)

Dainuojama arba grojama antroji dainelės dalis. 1-3 takte porininkai susikabina dešinėmis parankėmis ir šešiais dvigubais žingsniais apsisuka vietoje vieną kartą. 4 takte porininkai paleidžia sukabintas rankas ir šoka vietoje tris liuksniukus ir tris kartus suploja rankomis prieš save krūtinės aukštyje. 5-8 takte pakartoja 1-4 takto judesius, tik sukasi susikabinę kairėmis rankomis.

Toliau ratelį vėl kartoja iš pradžios, tik su sekančio posmo žodžiais.

Gaidys ant slenksčio stovėjo

lietuvių liaudies ratelis

Gai - dys ant slenks - čio sto - vė - jo, į sa - vo ko - jas žiū - rė - jo. Gai -

dys ant slenks-čio sto - vė - jo, į sa - vo ko - jas žiū - rė - jo. Ar gra - žios ma - no ko - je - lės, ar

ne - pri - tryp-siu grin - de - lių? Ar gra - žios ma - no ko - je - lės, ar ne - pri - tryp-siu grin - de - lių?
Lietuvių liaudies ratelio eiga:

Gaidys ant slenksčio stovėjo, – šokėjai stovi rateliu, pasisukę vienas į kitą, stato dešinę koją ant kulno ir sutrepsi.
Į savo kojas žiūrėjo, – tie patys judesiai kaire koja.
Ar gražios mano kojelės, – pasižiūri į kojas, pakraipo jas.
Ar nepritrypsiu grindelių? – prasilenkia su draugu per dešinę petį, eina pas kitą draugą.
Kartoti tol, kol susitiks su savo pora.

Margučiuokas

m. ir ž. J. Zbarauskienės

Linksmi

1. Rie - da, rie - da kiau - ši - nu - kas, tas gra - žu - tis mar - gu - čiū - kas.
Jį vi - som spal - vom da - žiau, nie - ko nė - ra man gra - žiau.

Priedainis

Su ma - my - te jį da - žiau, pa - žiū - rė - ki - te grei - čiau.

Su ma - my - te jį puo - šiau, ar - gi ga - li būt gra - žiau?

1. Rieda, rieda kiaušinukas, – Tarsi „veja siūlus.“
Tai gražutis margučiuokas. – Suglaudžia delniukus, tarsi laikytų viduje „kiaušinuką“ ir pasukioja.
Jį visom spalvom dažiau, – Kairėj rankoj „laiko“, dešine „dažo“.
Nieko nėra man gražiau. – Ploja.
- Pried.: Su mamyte jį dažiau, – Mergaitės laiko sijonėlius, berniukai
Pažiūrėkite greičiau. – rankas ant juosmens, sukiojasi į šalis.
Su mamyte jį puošiau, – Ištiesia suglaustus delnus pirmyn ir „pasupa“.
Argi gali būt gražiau? – Pakartoti 1 ir 2 eilutės judesius.
3. Kai kiškutis pamatys, – Žiūri, pridėję delniukus prie kaktos.
Dovanos pyragus tris. – Rodo 3 pirštukus.
Pavaišinsiu ir vaikus – Ištiesia rankytes pirmyn delnais į viršų.
Kurie dažė margučius. – Ploja
- Priedainis:
2. Čia uogelių raudonumas, – Rodo uogytes.
Ir saulutės geltonumas, – Rodo „saulutes“.
Čia žolytės žalumėlis, – Rankos laikomos krūtinės aukštyje sulenktos per alkūnes ir palinguojamos į šalis.
Pažiūrėk, koks gražumėlis. – Ploja.

Lapių šokis

Ž. ir m. J. Povilaitienės

1. Mes gud - ruo - lės la - pės, la - pės ilg - uo - de - gės.

Su a - ke - lėm žiū - ri - me, su au - se - lėm klau - so - me.

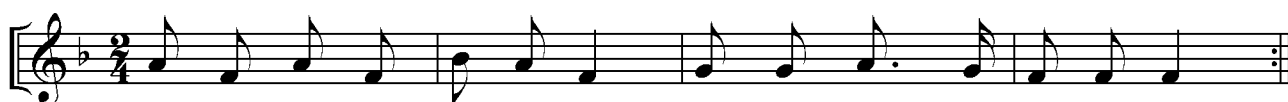

Šo - ka - me, šo - ka - me uo - de - gė - les kra - po - me.

1. Mes gudruolės lapės
Lapės ilguodegės.
Su akelėm žiūrime,
O auselėm klausome.
Šokame, šokame,
Uodegytes kraipome.	<i>Rodo į save.
Rodo „uodegėles“.
Padaro „akinukus“.
Rankomis liečia ausis.
2 kartus suploja rankomis.
Rankas pritraukia prie krūtinės, pasilenkia, judina, kraipo užpakaliukus.</i>
2. Vilko mes nebijome, –
Jį „kūmu“ vadiname.
Su akelėm...	<i>Graso pirštu dešine, o vėliau kaire ranka,
„didžiuojasi“ – kraiposi į šalis.
taip pat kaip I posme.</i>
3. Kiškučius mes „mylime“,
Pelytes „globojame“.
Su akelėm...	<i>„Kiškučius“ – myluoja.
„pelytes“ – glosto.
taip pat kaip I posme.</i>

Eglė miško vidury

Ž. L. Kazragienės
m. J. Povilaitienės

1. Eg - lė miš - ko vi - du - ry, ji kiš - ku - čio kam - ba - ry.

Trept ko - je - le, pliaukšt ran - ka - tu - ri būt miš - ke tvar - ka!

1. Eglė miško vidury,
Ji kiškučio kambary.
Trept kojele,
Pliaukšt ranka –
Turi būt miške tvarka!	<i>Ratelis; rankos sukabintos paprastai žemai.
Kartojant melodiją ratelis sukamas į kitą pusę.
Treptelti dešine koja.
Suploti.
Ištiesti rankas į priekį. Apsisukti apie save vieną kartą.</i>
2. Žengiam į Naujus Metus,
O Naujieji pas vaikus.
Trept kojele...	<i>Žygiuoti ratu, kartojant
ratelis sukasi į kitą pusę.
viskas atliekama kaip I posme.</i>
3. Būsime vienas kitam draugai,
Jei prislėgs pečius vargai.

Trept kojele... | <i>Mergaitė uždeda rankas savo poros berniukui ant pečių, o berniukas ant mergaitės
liemens (apsikabina). Švelniai siūbuoja į šalis. Kartojant atsisuka ir tokius pat
judesius atlieka su kitu vaiku.
viskas atliekama kaip I posme.</i> |

Du šimtakojai

m. I. Steišūnienės
ž. iš vokiečių kalbos
vertė R. Kabalaitė

Du ma - ži šim - ta - ko - ju - kai li - po kar - tą į kal - niu - ką.

Li - po, li - po, li - po, li - po ir viens ki - tą su - si - ti - ko.

Džiau - gė - si ap - si - ka - bi - nė jie la - bai, la - bai, la - bai,

Vos iš - skir - ti juos ga - lė - jom. Štai ko - kie ge - ri drau - gai.

Abiejų rankų pirštai judėdami pamažu kyla aukštyn. Susitinka virš galvos, suneria pirštus ir sūpuoja per viršų į dešinę ir į kairę. Pabaigoje patraukia rankas vieną nuo kitos ir pirštai atsiskiria.

Labas rytas

m. ir ž. I. Steišūnienės

La - bas ry - tas tau Smi - liuk, la - bas ry - tas, ir Di - džiuok,

la - bas ry - tas, tau Be - var - di, la - bas ry - tas ir Ma - žy - li.

Šian - dien dirb - si - me kar - tu: pie - šim ir lip - dy - si - me.

Abiejų rankų nykščiai susitinka su smiliais, paskui iš eilės su visais pirštais. Dainuojant „Šiandien dirbsime kartu, piešim ir lipdysime“ ploja taip, kad vieną kartą iš viršaus būtų dešinė, o kitą kairė. Vaikai gali sustoti poromis viens prieš kitą ir ploti įvairiais būdais: prieš save, paskui į draugo rankas.

Ratas

m. I. Steišūnienės
iš vokiečių kalbos
vertė R. Kabailaitė

Su - ka - liau, pa - da - riau ra - tą, ra - tą. At - si - sė - dau ir va - žiuo - ju:

dra - tu, dra - tu, dra - tu, dra - tu, stabt! Ap - si - dai - riau, per grei - tai aš lė - kiau.

Vaikai susėdę ant grindų rodo, kaip kala, po to abiem rankom lygiagrečiai suka ratus prieš save ir kilnodami ritmiškai kojas, lengvai kaukši kulnimis.
Tariant „stabt“, judesiai baigiasi, apsidairoama ir sustojama.

Penki kačiukai

m. I. Steišūnienės
ž. autorius nežinomas

Tu - rė - jo ka - ty - tė pen - kis ka - čiu - kus: Mur - kiu - ką, Rai - niu - ką,

ir dar tris ma - žus. Jei no - ri gaut vie - ną, sa - kyk jų var - dus.

Iš pradžių rodo penkis pirštus, paskui juos užlenkia ir atlenkia vienos rankos - nykštį ir smilių, o tris užlenktus pajudina.
Kai vaikai sugalvoja vardus, po vieną atlenkia ir tuos tris.

Vilkas

m. I. Steišūnienės
ž. lietuvių liaudies

Vil - kas pil - kas ke - pu - rė - tas, mū - sų lau - ke ne - re - gė - tas:

au - sys sta - čios, a - kys pla - čios, dan - tys kaip var - go - nai.

Dainuojant „Vilkas pilkas kepurėtas, mūsų lauke neregėtas“ – *smiliai ir mažyliai ištiesti,*

o kiti trys pirštai sujungti. Tai „vilko galva“.

Dainuojant „Ausys stačios“

– *smiliai ir mažyliai palankstomi.*

Dainuojant „Akys plačios“

– *prie akių pridedami tarpai padaryti iš didžiojo, bevardžio ir nykščio sujungimo.*

Dainuojant „Dantys kaip vargonai“

– *„vilko snukis“ padarytas iš didžiojo, bevardžio ir nykščio ritmiškai žiopčioja.*

Dainos ir žaidimai 6-erių metų vaikams

Vaikystė

m. A. Niauronienės
ž. E. Šulinskienės

1. Eik - li ba - sa - ko - jė vai - kys - tē per pie - vas at - bė - ga links - ma.
2. Per su - te - mas, vė - jų pa - gai - res mir - gės mums gim - ti - nės švie - sa.

Per švin - tan - tį va - sa - ros ry - tą ra - so - tų žie - dų skli - di - na.
Te - lai - mi - na Die - vas mūs ke - lia, te - skam - ba vai - kys - tės dai - na.

Priedainis

Mes sku - bam per die - ną ta - ke - liais, be rū - pes - čio, var -

go naš - tos. Bran - giau - sia - mo - kyk - li - nis

ke - lias ir žo - dis mo - tu - lės mie - los.

Šventė pas mus

m. ir ž. E. Povilaitienės

1. Žie - ma už lan - go, šiau - rys į sve - čius. Ka - lė - dų Se - ne -
2. Kiš - ku - čiai šo - ka, - prie eg - lės gra - žu, Ka - lė - dų Se - ne -

Priedainis

lis su - kvies vai - ku - čius. Ka - lė - dos, Ka - lė - dos! Eg - lu - tē ža - lia, lai -
lis a - teis su mai - šu.

min - gi vai - ku - čiai, tė - ve - liai ša - lia. Ka - ve - liai ša - lia.

3. Vaikučių akelės spindės laukimu,
Kalėdų Senelį už rankos imu.
Kalėdos, Kalėdos! Eglutė žalia,
Laimingi vaikučiai, tėveliai šalia.

4. Kalėdų šventė - Kalėdos pas mus,
Naujųjų sulaukus jaučiuosi ramus.
Kalėdos, Kalėdos! Eglutė žalia,
Laimingi vaikučiai, tėveliai šalia.

Baisi pasaka

m. A. Niauronienės
ž. R. Skučaitės

1. Še - šios ra - ga - nos gau - ruo - tos ši - ryt plaiks - to - si ant šluo - tos.
2. Dar dul - kė - ta pa - la - pi - nė a - ti - dun - da pas - ku - ti - nė.
3. Švil - pia, le - kia, žyb - si, rūks - ta, bai - mių bai - mės ši - ryt dūks - ta.

Svai - do rie - šu - tus gi - ri - nis ir mau - ruo - tas e - že - ri - nis.
Švil - pia, le - kia, žyb - si, rūks - ta, bai - mių bai - mės ši - ryt dūks - ta.
Mat ry - toj tuo pat lai - ku dums jos juo - kin - ti vai - kų.

Priedainis

O te - nai, o kas te - nai? Trys žvy - nuo - ti sli - bi - nai.

Vie - nas ki - tą ve - ja, gau - do, kai pa - vargs - ta - ug - ni spjau - do.

Kalėdų Senis

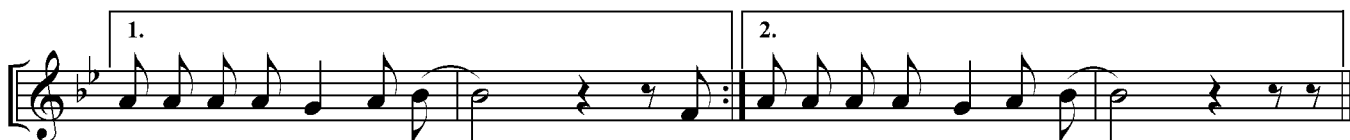
m. S. Sinkevičienės
ž. K. Kazijevaitės

1. Kai snie - gas jau lau - kus nu - klo - ja, kai
2. Ma - žų - jų nie - kad ne - pa - mirš - ta Se -

ū - žau - ja lau - ke Šiau - rys, Ka - lė - dų Se - nis at - lin - guo - ja, nes
ne - lio my - lin - ti šir - dis. Ke - liau - ja jis per pū - gą tirš - tą - Ka -

1. lau - kia jo vai - kų bū - rys.
lė - dos bel - džias į du - ris.

2. Ka - lau - kia jo vai - kų bū - rys.
Ke - lė - dos bel - džias į du - ris.

Katino diena

m. ir ž. R. Ciūnienės

1. Ke - liau - ja ka - ti-nas nar-sus ir kvie - čia pa-šok-ti jis drau-gus. Ke -

gus: eikš, pe - ly - te ir žvirb - le - li, šok - ti sma - gų - jį ra - te - lį. Ir pa -

Priedainis

svei - kin-kim kiek - vie - na, ką su - tik - sim šią pui - kią die - na. Ir pa - die - na.

2. Keliauja katinas narsus
Ir kviečia pašokti jis draugus:
Eikš, lapute ir vilkeli,
Šokti smagųjį ratelį.

Priedainis:
Ir pasveikinkim kiekviena,
Ką sutiksim šią puikią dieną.

Kiščiai sveikuoliai

m. ir ž. G. Staniulienės

1. Kiš - kiai va - lo - si kas ry - tą dan - tu - kus, dan - tu - kus,

nes kiš - ku - čiai mėgs - ta grauž - ti ko - pūs - tus, ko - pūs - tus.

Jei dan - tų ne - pri - žiū - rė - tų, - jų dan - tu - kai iš - by - rė - tų

Jei dan - tų ne - pri - žiū - rė - tų, - jų dan - tu - kai iš - by - rė - tų.

2. Kiščiai prausiasi kas rytą
Po dušu, po dušu,
Nes kiškučiai mėgsta praustis
Su muilu, su muilu.

Jei kiškučiai nesipraustų, -
Grybais, samanom apaugtų.

3. Kai kiškučiai būna švarūs,
Tai džiugu, tai džiugu,
Palakstyt po pievą bėga
Takeliu, takeliu.

Jei savęs neprižiūrėtų, -
Jų vaikučiai nemylėtų.

Klounai

m. ir ž. D. Pyragienės

1. Links - mai, links-mai lin - guo - ki - me vi - si kar - tu, nes klou - nas

aš e - su, aš e - su. *Priedainis* Lin - gu, lin - gu, lin - gu, lin - gu,

šo - ki - me sma - giai, lin - gu, lin - gu, mums kar - tu čia vi - siems ge - rai.

Priedainis:

2. Linksmi, linksmi sušukime: valio, valio, valio, Lingu, lingu, lingu, lingu, šokime smagiai
Nes klounai mes abu: aš ir tu. Lingu, lingu mums kartu čia visiems gerai.

Debesies karalaitės

m. ir ž. J. Gritėnienės

1. Ma - žos bal - tos snai - gu - tės, de - be - sies ka - ra - lai - tės, ant del -

niu - ko nu - tū - pu - sios ty - liai šnabž - da man „La - bas“.

Gyviau

Su - si - ver - siu ka - ro - liu - kus iš bal - tų ma - žų snai - gu - čių, de - be -

sė - lio ka - muo - liu - kai ant suk - nu - tės šoks ir suk - sis.

2. Mažos baltos snaigutės,
Debesies karalaitės,
Kaip pelenės su princiais
Šoka, sukasi visos.

3. Mažos baltos snaigutės,
Debesies karalaitės
Ir pamojo rankutėm.

Priedainis:

Susiversiu karoliukus
Iš baltų mažų snaigučių,
Debesėlio kamuoliukai
Ant suknelės šoks ir suksis.

Priedainis:

Laukiu aš pavasarėlio

m. A. Niauronienės
ž. V. Nemunėlio

1. Lau - kiu aš gels - vų pu - rie - nų pa - ba - liuos, pa - ba - liuos,
2. Vir - šum kle - vo ža - lio, ža - lio sau - lė švies, sau - lė švies.
3. Lau - kiu aš pa - va - sa - rė - lio, kaip ir tu, kaip ir tu.

ir kle - ve - lis vie - ną die - ną su - ža - liuos, su - ža - liuos.
ir vi - sus mus į pie - ve - lę džiaug - tis kvies, džiaug - tis kvies.
Grįš čia šim - tas vy - tu - rė - lių iš pie - tų, iš pie - tų.

Priedainis

Čy - ru vy - ru vi - są die - ną mes su jais, mes su jais,

su paukš-te-liais su pu - rie - nom, su sau - lu - tės spin - du - liais. spin - du - liais.

Riedėkit, margučiai

m. ir ž. V. Stunžėnienės

1. Už di - de - lio kal - no ba - lan - dis pa - ki - lo, pa - ki - lo virš so - do, virš
2. Jau bun - da že - me - lė, pie - vu - tė ža-liuo-ja. Čiur - le - na u - pe - liai, ži -

bun - dan-čio ši - lo. Nu - to - lo, nu - ti - lo šal - tu - ko žvan - gu-čiai. A - tē - jo Ve -
bu - tės mė - ly - nuo-ja. Nu - to - lo, nu - ti - lo šal - tu - ko žvan - gu-čiai. A - tē - jo Ve -

Priedainis

ly - kos - rie - dē - kit, mar - gu - čiai. Rid ri - to, rid ri - to, mar - gu - čiai nu - si - ri - to. Rid
ly - kos - rie - dē - kit, mar - gu - čiai. Rid

ri - to, rid ri - to, mar - gu - čiai nu - si - ri - to. Rid ri - to.

Mažas namelis

m. A. Niauroniënės
ž. E. Šulinskiënės

1. Ma - žos pė - de - lės gi - rios nykš - tu - ko pro ža - lią miš -
2. Gra - žų na - me - lį lau - mė iš - vy - do, ir vos ne - spro -

ką é - jo pa - su - ko. Jis tan - ku - my - ne sta -
go ji iš pa - vy - do. Gra - žų na - me - lį lau -

tė na - me - lį, na - me - lį sta - tė, lan - ge - lį ka - lė.
mė iš - vy - do ir vos ne - spro - go ji iš pa - vy - do.

Priedainis

Sto - vi na - me - lis ma - žy - čio nykš - tu - ko, ma - žas na - me - lis ma -

žy - čio žmo - giu - ko. ma - žas na - me - lis ma - žy - čio žmo - giu - ko.

Vasaros draugai

m. ir ž. I. Steišūniënės

1. Ką da - ry - ti aš tu - riu bo - ru - žė - lę kai ran - du? Ar pa - šauk - ti ją

var - du? Ar iš - kel - ti iš gė - lių? Lia lia lia, (*ploti*)

lia lia lia. (*ploti*) Ar iš - kel - ti iš gė - lių? Ar iš - kel - ti iš gė - lių?

2. Matėm žiogą tarp žolių
Grojantį sau smuikeliu.
Ir tada visi kartu
Šokom pievoje po du.
Lia lia lia, lia lia lia...

3. Mes atbėgam iš laukų,
Ten, kur žydi daug gėlių,
Kur bitutės su daina
Dirba, pluša visada.
Lia lia lia, lia lia lia...

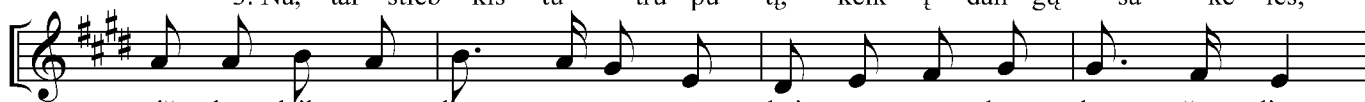
4. Margoj pievoj tarp gėlių
Sutinku daug daug draugų
Bet su jais pasikalbėt
Reikia laiko daug turėt.
Lia lia lia, lia lia lia...

Miško laikrodis

m. A. Niauronienės
ž. M. Vainilaičio

1. Va - kar mig - lȧ vé - jas pū - tē, šian - dien kal - bi - na gē - les,
2. Kad nei kēkš - tas, nei pe - lē - da ne - kar - to - tū at - ža - riai:
3. Na, tai stieb - kis tu tru - pu - tį, kelk į dan - gū ša - ke - les,

miš - ko laik - ro - dis - ge - gu - tē skai - to va - lan - das ža - lias.
- pa - tin - gē - jai aug - ti - gē - da sa - vo miš - kui pa - da - rei.
miš - ko laik - ro - dis - ge - gu - tē skai - to va - lan - das ža - lias.

Priedainis

Bė - ga lai - kas, bė - ga - lai - kas, bė - ga ra - gi - na vi - sus,

kad me - de - lis - me - džio vai - kas bū - tū aukš - tas ir tie - sus.

Po 2 priedainio ir 3 posmo.

Ti - ku ta - ku, ti - ku ta - ku, au - ki tu tie - sus. 1. sus. 2.

Žaislų lopšinė

m. S. Sinkevičienės
ž. N. Jazbutytės

1. Tam - siai mė - ly - nas dan - gus žvaigž - dė - mis nu - sė - tas. Rink - siu sa - vo žais - liu - kus
2. Pa - il - sė - ki - te, žais - liu - kai, šian - dien žai - dė - me il - gai. Te - gul nak - tį jus ap - lan - ko

Priedainis

me - tas jiems il - sė - tis. Eis mie - go - ti ma - ši - nē - lēs, čiū - čiā liū - liā,
švie - sūs ir ge - ri sap - nai. Li - gi ry - to snaus kny - ge - lēs, čiū - čiā liū - liā,

iš - si - ties lo - vy - tēj lē - lēs, čiū - čiā liū - liā, sus - tab - dy - siu gar - ve - žiu - ką
tam - so - je ne - plauks lai - ve - lis, čiū - čiā liū - liā, knap - si no - si - mi pieš - tu - kai,

čiū - čiā liū - liā, už - mig - dy - siu tri - ra - tu - ką, čiū - čiā liū - liā.
čiū - čiā liū - liā, ne - be - no - ri žaist nykš - tu - kai, čiū - čiā liū - liā.

Čia takelis suka

m. A. Niauronienės
ž. E. Šulinskienės

1. Čia ta - ke - lis su - ka, pa - sa - kė - lė bė - ga kur ra - mu - nės
3. Te - gul links - mai šo - ka žie - duo - se dru - ge - lis, te - gul bil - da,

svy - ra, kur nak - tu - žė mie - ga. 2. Mie - ga bi - ti - nė - lis spar - ne - lius su -
dul - ka tė - viš - kė - lės ke - lias. 4. Čia ta - ke - lis su - ka, pa - sa - kė - lė

dė - jės, mie - ga šal - ti - nė - lis, ne - už - mie - ga vė - jas. Kilk, skais -
bė - ga, kur ra - mu - nės svy - ra, kur nak - tu - žė mie - ga.

Priedainis

ti sau - le - le, ža - din - ki paukš - te - lę, te - gul dai - nos skam -

ba va - sa - rė - lę ža - lia. Kilk, skais - rė - lę ža - lia.

Muilo burbulai

m. E. Povilaitienės
ž. R. Mickevičienės

1. Vie - ną nak - tį sap - na - vau, mui - lo bur - bu - lus pū - čiau:
2. Mar - ga - spal - viai bur - bu - lai su - ka - si gra - žiai, gra - žiai.

jie mir - gė - jo taip gra - žiai, bet su - spro - go a - ja - jai.
pūs - ti juos la - bai sma - gu, pa - ban - dy - ki - me kar - tu.

Priedainis

Mui - lo mui - lo bur - bu - lai - kiek juo - se daug pa - ma - tai -

šyp - so - si sau - ly - tė man. šo - ka de - be - sė - liai ten.

Paukščių karalius

m. A. Niauronienės
ž. M. Vainilaičio

1. Par - skri - do į tẽ - viš - kę paukš - čių ka - ra - lius pa -
2. O jei ne - si - liau - si, var - liau - si rū - s - tus, nu -

rū - po var - ly - tės jam ru - dos ir ža - lios. Į - bri - do ka - ra - lius var -
trauk - sim nuo ko - jų rau - do - nus ba - tus, nu - trauk - sim nuo ko - jų rau -

liau - ti į ba - la, su - ju - do var - ly - tės, pa - kė - lė skan - da - la. Jei
do - nus ba - tus, jei tu ne - si - liau - si, var - liau - ti rū - s - tus!

Priedainis

no - ri, ka - ra - liau, ra - miai ka - ra - liau - ti, ne - drumsk van - de - nẽ - lio ir

liau - kis var - liau - ti, ne - drumsk van - de - nẽ - lio ir liau - kis var - liau - ti. Jei ti.

Vieversiuukas ant dirvono

aukštaičių liaudies daina
užrašė A. Šiaučiulienė

$\text{♩} = 140$

1. Vie - ver - siu - kas ant dir - vo - no su - si - tai - sė di - dį ba - lių.

A - nas te - nai su - si - pra - šė vi - so - kių paukš - te - lių.

2. Visos paukštės dainojo,
Tik pelėda nežinojo.
Kai pelėda dažinojo,
Ant penkių arklių atjojo.

4. Atsisėdo ant pečiuko,
Prašėsi užgrot valsiuą.
Kai užgrojo valsiuą,
Ir nuvirto nuo pečiuko.

3. Muzikantai gražiai grojo,
O pelėda tanciavojo.
Kai pelėda tanciavojo,
Visi paukšteliai giedojo.

5. Atsisėdo ant kaptūro,
Prašė užgroti mozūrą.
Kai užgrojo jai mozūrą,
Ir nuvirto nuo kaptūro.

Vėjelis

m. A. Niauronienės
ž. E. Šulinskienės

1. Kas klo - niais pra - bė - go, kas sėk - la pa - sė - jo kas

sklai - dė žie - du dul - ke - les? Kas de - be - si ne - šė, kas

van - de - ni kau - pė, kas prau - sė miš - ke - lį, gė - les?

Priedainis

Vė - je - lis! Vė - je - lis - tai sau - sas ta - ke - lis, vė -

je - lis lie - taus ki - bi - rai. Vė - je - lis ap - klos - tė kiš -

ke - lio tro - be - lė, vė - je - lis ne - pik - tas vi - sai.

2. Kas uoga gaivino, kas žemę gaivino?
Kas saulei nudangstė skaras?
Kas nešė sniegėlį, kas gaubė upelį,
Speiguotas naktis ir dienas?

3. Kas uoga gaivino, kas žemę džiovinno?
Kas saulei nudangstė skaras?
Kas nešė sniegėlį, kas gaubė upelį,
Speiguotas naktis ir dienas?

Priedainis:

Vėjelis! Vėjelis – tai sausas takelis,
Vėjelis – lietaus kibirai.
Vėjelis apklostė kiškelių trobelę,
Vėjelis nepiktas visai.

Priedainis:

Zur zur malyna

aukštaičių liaudies daina
užrašė A. Šiaučiulienė

Zur zur ma - ly - na, viš - ta pe - čių kū - ri - na. Gai - dys mal - kas
ka - po - ja, pro aukš - ti - nį ne - šio - ja. La - pė šaukš - tus maz - go - ja,
an sta - la - lia dè - lio - ja. Ka - tė va - ve - rau - ja, kiš - kis šie - ną
pjau - na, pe - la ra - gu triū - bi - ja, meš - ka me - dų liū - bi - ja.

Oi, kur buvai, laputaite?

suvalkiečių liaudies daina
užrašė A. Šiaučiulienė

1. Oi, kur bu - vai, la - pu - tai - te, oi, kur bu - vai, čiu - ži - nai - te?
2. Ža - lioj pie - voj žą - sis gau - džiau, ža - lioj pie - voj žą - sis gau - džiau.
3. Pa - si - sau - gok, la - pu - tai - te, pa - si - sau - gok čiu - ži - nai - te.

Oi, kur bu - vai, la - pu - tai - te, kur tu vaikš - ti - nė - jai? oi, kur čiu - ži - nė (jai)?
Ža - lioj pie - voj žą - sis gau - džiau, ten aš čiu - ži - nė - jau. ten aš čiu - ži - nė (jau).
Pa - si - sau - gok, la - pu - tai - te, ty - ko ta - ve šau - ti. ty - ko ta - ve šau (ti).

Turieji bobuti seną vuoželį

žemaičių liaudies daina
užrašė A. Šiaučiulienė

1. Tu - rie - ji bo - bu - ti se - ną vuo - že - lį, tu - rie - ji bo - bu - ti se - ną vuo - že - lį.
2. Iš - è - ji bo - bu - ti vuo - žį va - ry - ti, iš - è - jo bo - bu - ti vuo - žį va - ry - ti.

Na - z - rai ta - b - lai tak tak ci - pu vi - pu sa - bal vin - gil siu - di tu - di, ku - diel mo - na vuo - žys kud - luo - tas?

3. Naduoras vuožielis nanor klausyti. 4. Pajiami bobuti jilgą vuotagą. 5. Naduoras vuožielis nanor klausyti.
Nazrai tablai tak tak cipu Nazrai tablai tak tak... Nazrai tablai tak tak...
Vipu sabal vingil siudi, Kudiel mona vuožys kudluotas?

Linksmasis ratelis

m. E. Povilaitienės
ž. R. Mickevičienės

1. Suk ra - te - li, suk ra - te - li ir pa - kvies i jį se - ne - li, o pa - kvie - tęs
2. Suk ra - tu - ką, suk ra - tu - ką ir pa - kviek i jį nykš - tu - ką, o pa - kvie - tęs

Polka

ap-ka-bink ir sma - giai jį pa - šok - dink. Viens du trys, viens du trys – ko - jom trep - si - me vi - si.
ap-ka-bink ir sma - giai jį pa - šok - ink. Viens du trys, viens du trys – ko - jom trep - si - me vi - si.

Viens du trys, viens du trys – ran - kom plo - ja - me links - mi. Viens du trys, viens du trys –
Viens du trys, viens du trys – ran - kom plo - ja - me links - mi. Viens du trys, viens du trys –

ap - si - sukt ir tu tu - ri. Viens du trys, viens du trys – šo - ka - me sma - giai vi - si.
ap - si - sukt ir tu tu - ri. Viens du trys, viens du trys – šo - ka - me sma - giai vi - si.

Gėlelės mamytei

m. E. Povilaitienės
ž. R. Mickevičienės

1. Tau, mie - la ma - no ma - my - te, sky - niau gė - le - les ši ry - tą... Kol pie - ve - lėj
2. Kol gė - le - lių aš ieš - ko - jau, žio - gas smui - ke - liu vis gro - jo, o pas - kui strykt

Priedainis

jū ieš - ko - jau, aš dai - ne - lę su - gal - vo - jau: Tra - lia - lia, tra - lia - lia –
strykt ša - lia su - ko - si su dai - ne - le. Tra - lia - lia, tra - lia - lia –

šo - ku pie - voj aš vie - na, tra - lia - lia, tra - lia - lia – gė - le - les tau skin - da - ma.
šo - ku pie - voj ne vie - na, tra - lia - lia, tra - lia - lia – gė - le - les tau skin - da - ma.

Pasėjau žilvitį

lietuvių liaudies žaidimas

♩ = 156

1. Pa - sė - jau žil - vi - tį tē - ve - lio so - de - ly, pa - sė - jau žil - vi - tį tē - ve - lio so - de - ly.
2. Iš - dy - go žil - vi - tis tē - ve - lio so - de - ly, iš - dy - go žil - vi - tis tē - ve - lio so - de - ly.

Vai tai tai, vai tai tai, tē - ve - lio so - de - ly, vai tai tai, vai tai tai, tē - ve - lio so - de (ly).

1. „Pasėjau žilvitį tėvelio sodely“.

Visi žaidimo dalyviai sustoja į ratą ir sukdamiesi pagal laikrodžio rodyklę eina kryžminiu žingsniu.

Kai kartojama antrą kartą, eina į kitą pusę.

„Vai tai tai, vai tai tai, tėvelio sodely“.

Vaikai sustoja vienas priešais kitą ir ploja delnais. Kai kartojama antrą kartą, kiekviena pora susikabina už parankių ir bėgamuoju žingsneliu sukasi vietoje.

2. „Išdygo žilvitis tėvelio sodely“.

Žaidėjai eina ratu pagal laikrodžio rodyklę susikabinę už rankų ir rankas kilnodami į viršų.

Kai kartojama antrą kartą, eina į kitą pusę.

„Vai tai tai, vai tai tai, tėvelio sodely“.

Žaidėjai susikabina poromis ir sukasi polkos žingsniu.

Kai kartojama antrą kartą, sukasi į kitą pusę.

Garnys, garnys

lietuvių liaudies daina

♩ = 108-151

Gyvai (♩ = 120-160)

Gar - nys, gar - nys tur il - gas ko - jas. Bėg - čiau, bėg - čiau, kad ga - lė - čiau,

to - kias ko - jas jei tu - rė - čiau, kaip gar - nys, kaip gar - nys. kaip gar - nys.

„Garnys, garnys tur ilgas kojas. 1x2
Bėgčiau, bėgčiau, kad galėčiau,
Tokias kojas, kad turėčiau,
Kaip garnys, kaip garnys“.

- suplojama delnais, grakščiai ištiesiamos kojos,
- bėgama rateliu, rankas laikant ant juosmens,
- ištiesiamos kojos.

„Garnys, garnys tur ilgus sparnus. 1x2
Lėkčiau, lėkčiau, kad galėčiau,
Tokius sparnus, kad turėčiau,
Kaip garnys, kaip garnys“.

- suplojama delnais, ištiesiama po vieną ranką,
- bėgama rateliu ir plasnojama rankomis,
- suplasnojama abiem rankom.

„Garnys, garnys tur ilgą kaklą. 1x2
Tiesčiau, tiesčiau, kad galėčiau,
Tokį kaklą, kad turėčiau,
Kaip garnys“.

- suplojama rankomis, ištiesiamas kaklas ir pasistiebiama,
- susikabinama po du, bėgama rateliu žiūrint į draugo pusę,
- apsisukama ratu ir pasukama galva į kairę ir į dešinę puses.

„Garnys, garnys tur ilgą snapą. 1x2
Lesčiau, lesčiau, kad galėčiau,
Tokį snapą, kad turėčiau,
Kaip garnys, kaip garnys“.

- susikabinus rankomis einama į vidurį, rodomas snapas,
- kojos metamos atgal, lenkiamasi į priekį, imituojama lesimas,
- apsisukama ratu į abi puses.

Tyliai gražiai

lietuvių liaudies daina
aranž. M. Grigonis

1. Ty - liai gra - žiai, ty - liai gra - žiai, u - pe - lis te - kė - jo.

Ty - liai gra - žiai, ty - liai gra - žiai u - pe - lis - te - kė - jo.

Ty - liai gra - žiai, ty - liai gra - žiai, u - pe - lis te - kė - jo. ké - jo.

1. Tyliai gražiai, tyliai gražiai – *Visi sustoja į ratą ir susikabina rankomis. Rato viduryje stovi trys ratuotojai. Upelis tekėjo.*
2. Anksti rytą, anksti rytą – *Vaikai padaro vieną ratą. Susikibę rankomis eina į centrą, po to, iš centro. Saulutė tekėjo. Tada rankomis rodo saulutę ir bėga ratu, polkos žingsneliu.*
3. Tam upely, tam upely – *Eina ratu valso žingsneliu ir rankomis imituoja žuvytės plaukimą. Žuvytėlės nardė. Tada vėl eina ratu polkos žingsneliu.*

Kanapėlė

lietuvių liaudies daina
aranž. M. Grigonis

♩ = 84

1. Aš pa - sė - jau ka - na - pė - lę, tik ne - tu - riu ro - vė - jė - lės.

Gyvai ♩ = 120

O - nyt, se - syt, ka - na - pė - lių rau - ti.

Visi sustoja ratu, susikimba rankomis, dainuojant:

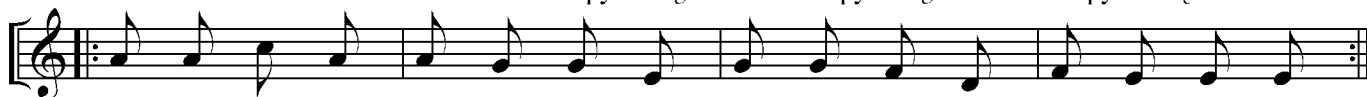
1. Aš pasėjau kanapėlę, – *Einama ratu rankomis siūbuojant.*
Tik neturiu rovėjėlės. 2 k.
- Onyt, sesyt, kanapėlių rauti. 2 k. – *Pasileidžiama, pasilenkiama į priekį, smarkiai trepsint kojomis ir imituojamas rovimas.*
2. Aš pasėjau kanapėlę, – *Visi esantys rate rankas laiko ant liemens ir daunuoja.*
Tik neturiu rovėjėlio. 2 k. *Einama ratu pristatomu žingsniu. Pristačius žingsnį truptųjį pritupinama.*
- Jurgut, brolyt, kanapėlių rauti. 2 k. – *Strikinėjama aukštai keliant kelius ir plojama rankomis.*

Žvirblis (Kanapyčia)

lietuvių liaudies žaidimas
aranž. M. Grigonis

Skri - do žvirb - lis par u - ly - čių, par u - ly - čių, par u - ly - čių.
Ieš - ko - da - mas ka - na - py - čių, ka - na - py - čių, ka - na - py - čių.

Ir at - ra - dįs le - sa, le - sa, sa - vo vai - kam ne - ša, ne - ša.

Vaikai sustoja ratu, sudaro poras, susikimba rankomis, o likęs be poros eina į rato vidurį – jis bus „žvirblis“.

„Skrido žvirblis per ulyčių, per ulyčių, per ulyčių“.

Vaikai eina ratu, į dešinę pusę. Ratuojama paprastu bėgamuoju žingsniu, keliant kojas atgal.

„Ieškodamas kanapyčių, kanapyčių, kanapyčių“.

Vaikai eina ratu į kairę pusę. Ratuojama paprastu bėgamuoju žingsniu, keliant kojas į priekį. Žvirblis tuo metu ramiai vaikšto rato viduryje.

„Ir atradįs lesa, lesa“

Žaidėjai pasisuka į savo porą, ir vaizduoja pirštukais „žvirblio“ lesimą.

„Savo vaikam neša, neša“.

Vaikai eina aplink savo porą paprastu žingsniu, rankas užsidėję ant liemens, galvą pasukę į savo porą. O „žvirblis“ tebėra vidury rato ir dairosi sau poros.

„Čir-r-r...“

Baigus dainuoti, vidury rato „žvirblis“ garsiai „sučirškia“ ir puola pasičiupti sau porą iš rato. Visi kiti taip pat palieka senąjį porininką ir pasklinda ieškoti naujo.

Kumpu snapu pelėda

lietuvių liaudies daina
aranž. M. Grigonis

1. Kum - pu sna - pu pe - lė - da. Kum - pu sna - pu, kum - pu sna - pu, kum - pu sna - pu pe - lė - da.

Kumpu snapu, pelėda, kumpu snapu pelėda, – Eiti ratu paprastuoju žingsniu, supti rankas tai pirmyn, tai atgal.
Kumpu snapu, kumpu snapu, – Sustoti poromis ir sveikintis paduodant ranką.
Kumpu snapu pelėda. 2 k. – Susikabinti už parankių ir suktis ratu.

Suka lizdą pelėda, suka lizdą pelėda., – Eiti ratu išvirkščiai paprastuoju žingsniu, supti rankas tai pirmyn tai
Suka lizdą, suka lizdą, atgal. Sustoti poromis ir grąsyti su dešine, po to su kaire ranka
Suka lizdą pelėda. 2 k. („viens ir du“). Susikabinti už parankių ir suktis ratu.

Ded kiaušinius pelėda, ded kiaušinius pelėda, – Eiti ratu paprastuoju žingsniu, supti rankas tai pirmyn, tai atgal.
Ded kiaušinius, ded kiaušinius, – Sustoti poromis ir sveikintis paduodant ranką.
Ded kiaušinius pelėda. 2 k. – Susikabinti už parankių ir suktis ratu.

Išper vaikus pelėda, išper vaikus pelėda. – Eiti ratu paprastuoju žingsniu ir plasnoti abiem rankomis.
Išper vaikus, išper vaikus, – Sustoti poromis ir grąsyti su dešine, o po to su kaire ranka
Išper vaikus pelėda. 2 k. („vies ir du“). Susikabinti už parankių, suktis ratu, o su laisva
ranka plasnoti..

Katinas ir pelė

lietuvių liaudies žaidimas
aranž. A. Kirvaitienė

$\bullet = 144$

Pe - ly - tē, pe - ly - tē po gry - čiā bė - gio - jo, ka - ti - nas, ka - ti - nas
ant pe - čiaus mie - go - jo. Tai ne - ge - ras ka - ti - nē - lis, pe - lės ne - pa - gau - na.

Žaidimas-ratelis. Į ratelį gali stoti tiek vaikų, kiek nori. Muzika dviejų dalių.

Žaidimo eiga. Vaikai sustoja ratu. Išrenkami du vaikai, vienas vaikas bus pelytė, kitas-katinas.

1. Ratas

Pelytė, pelytė po gryčių bėgiojo,
Katinas, katinas ant pečiaus miegojo.

Pelytė vaikštinėja rato viduryje, o katinas slampinėja už rato.

Kai dainuojama „Pelytė, pelytė po gryčių bėgiojo“ vaikai rateliu, mažais žingsneliais bėga į dešinę.

Kai dainuojama „Katinas, katinas ant pečiaus miegojo“ vaikai eina rateliu į dešinę, rankomis vaizduodami kaip katinas miega.

2. Gaudynės.

Tai negeras katinėlis,
Pelės nepagauna.

Ratelis toliau sukamas bėgamuoju žingsniu, o katinas puola gaudyti pelės: vaikai pelytei padeda – mielai išleidžia iš ratelio arba įleidžia į jį, o katinui kaip galėdami trukdo pelę pagauti. Taip gauda tol, kol katinas nutveria pelytę.

Tada išrenkama nauja pora ar pasikeičiama vaidmenimis ir žaidžiama iš naujo.

Katinas ant pečiaus sėdėjo

lietuvių liaudies žaidimas
aranž. A. Kirvaitienė

Ka - ti - nas ant pe - čiaus sė - dė - jo, pe - lė į - si - kan - dėš
tu - rė - jo. Duos ka - ti - nui skū - ron, ne - žiū - rė - da - mi ku - rion.

Žaidimas yra judrus, nuotaikingas, tinka įvairaus amžiaus vaikams. Lavina jų vikrumą, greitą reakciją.

Ratelio eiga. Vaikai sustoja glaudžiu ratu, kad neliktų tarpų, pasisuka veidu į centrą, o rankas laiko už nugaros.

Vienas žaidėjas stovi greta rato, laikydamas rankose žiūžį – kietai susuktą rankšluostį ar šaliką.

1. Ratas stovint (8 tkt.).

Stovėdami glaudžiu ratu, vaikai dainuoja:

Katinas ant pečiaus sėdėjo,
Pelę įsikandęs turėjo.

Tas, kuris laiko žiūžį, eina aplink ratą, paslapčia įduoda jį vienam iš rate stovinčių vaikų ir eina tolyn, kol baigiasi dainos tekstas. Tada atsistoja į ratą.

2. Gaudynės (8 tkt.).

Žaidėjai dainuoja:

Duos katinui skūron,
Nežiūrėdami kurion.

Vaikas, gavęs žiūžį, ima pliekti juo savo kaimyną iš dešinės. Tas bėga aplink ratą iki savo vietos,

o mušėjas jį vejasi. Kai priluptasis žaidėjas atsistoja į savo vietą, pradėdama dainuoti ir žaisti iš pradžių.

Dabar žiūžį aplink ratą neša tas, kuris vijosi kaimyną.

Žaidžiama tol, kol nusibosta.

Čeverykai

lietuvių liaudies šokis
aranž. A. Kirvaitienė

Į sek - ly - čią ve - da ve - da, če - ve - ry - kus ža - da ža - da.

Če - ve - ry - kai nau - ji nau - ji, už - kul - nė - liai kiau - ri kiau - ri.

Šokio eiga:

Į seklyčią veda veda,
Čevarykus žada žada.

– Šokama „eglutės“ žingsniu.
Šokama valso žingsniu dešinėn pusėn. Kartojan žodžius, šokama kairėn pusėn.

Čeverykai nauji nauji
Užkulniukai kiau ri kiau ri.

Pašokti ir pritūpti ant kairės kojos, pašokti ir pritūpti ant dešinės kojos.
Du „dvigubi“ žingsniai ir treptelėjimas kojomis judant dešinėn.
Antrą kartą darome tą patį, tik į kairę pusę.

Įseklyčią veda veda
Čeverykus žada žada.

Šokėjai atsigręžia vieni į kitus ir stovėdami vietoje, kiekvieno takto pradžioje,
sulig pečiais suploja rankomis. Kartojame du kartus, antrą kartą pasikeičiame poromis.

O tai prastas šiaučius buvo,
Kad tokius batus pasiuvo.

Šokama ratu polkos žingsniu dešinėn.
Kartojant šokame kairėn.

Į seklyčią veda veda,
Čeverykus žada žada.

Spiruoklinis svyruojamasis žingsnis dešinėn ir kairėn.
Dvigubu žingsniu šokame pirmyn.

Čeverykai ožkenos,
O pančekos bovelnos.

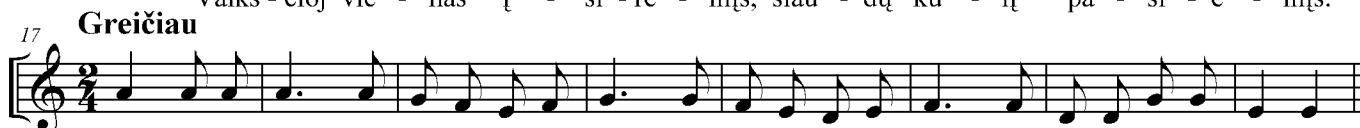
Judame polkos žingsniu ratu dešinėn. Kartojant judame atbulai į rato išorę.
Judame polkos žingsniu į rato vidurį. Kartojant judame polkos žingsniu ratu kairėn.

Šiaudų kūlys

lietuvių liaudies žaidimas
aranž. A. Kirvaitienė

Vaikš - čioj vie - nas į - si - rė - mįs, šiau - dų kū - lį pa - si - ė - mįs.

Kas tu - ri drau - gą, tas su sa - vo drau - gu. Kas drau - go ne - tu - ri, tas į ki - tus žiū - ri.
(tas su šiau - dų kū - liu).

Ratelio eiga:

Ratelyje gali dalyvauti kiek nori porų ir dar vienas šokėjas be poros.

Vaikai eina ratu į dešinę (antrą kartą dainuojant eina į kairę), susikibę ir siūbuodami rankomis,
o vienas jų stovi vidury ir sukasi į kairę (antrą kartą dainuojant sukasi į dešinę). Vaikai dainuoja:

Vaikščioj vienas įsiremįs, šiaudų kūlį pasiēmįs. 2x2

Vaikas, esantis viduryje, čiumpa vieną vaiką iš rato, susikimba su juo dešinėmis (antrą kartą sukantis kairėmis)
Parankėmis ir sukasi ratu bėgamuoju žingsniu vietoje. Kiti vaikai, buvę rate, taip pat susikimba parankėmis
su šalia esančiu, ir sukasi bėgamuoju žingsniu vietoje. Vaikai sukdami dainuoja:

Kas turi draugą, – tas su savo draugu.

Kas draugo neturi, – tas į kitus žiūri. (arba „tas su šiaudų kūliu“).

Likęs be poros, eina į rato vidurį, o kiti vėl suka ratą aplink jį. Antrą kartą sukantis galima naudoti kryžminį žingsniavimą.

Tek saulelė

lietuvių liaudies daina

The musical score is written in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a 6/8 time signature. The tempo is marked as quarter note = 60. The melody consists of two lines. The first line starts with a repeat sign and ends with a first ending bracket. The second line starts with a second ending bracket, followed by a change in tempo to *più mosso* (quarter note = 130) and a change in time signature to 2/4. The lyrics are written below the notes.

• = 60

1.

Tek sau - le - lė pro kal - ne - lį, žiūr mer - ge - lė pro lan - ge - lį, tek

2.

più mosso • = 130

lan - ge - lį. Su - si - ti - ko gra - ži po - ra: My - ko - liu - kas ir Bar - bo - ra.

2. Aš tau duosiu riešutų,
Kad tu neitum prie kitų. 2 k.
Susitiko graži pora:
Mykoliukas ir Barbora. 2 k.

3. Mykoliukas be dantų,
Neįkanda riešutų. 2 k.
Susitiko graži pora
Mykoliukas ir Barbora. 2 k.

Ratelio eiga:

Žaidėjų skaičius neribotas.

Vaikai sustoja į du ratelius taip, kad abiejuose rateliuose būtų po lygiai žaidėjų.
Eidami ratu (vidurinis ratelis – į kairę, išorinis į dešinę) dainuoja:

**Tek saulelė pro kalnelį,
Žiūr mergelė pro langelį. 2 k.**

Dainuojant antrą kartą: vidurinis ratelis eina ratu į dešinę, o išorinis į kairę.

Dainuodami priedainį:

**Susitiko graži pora:
Mykoliukas su Barbora. 2 k.**

vidurinio ratelio žaidėjai sukasi už parankių su išorinio ratelio žaidėjais.

Dainuodami antrą posmelį:

**Aš tau duosiu riešutų,
Kad tu neitum prie kitų. 2 k.**

vaikai esantys viduriniame ratelyje apsikabina ir daro kryžminį žingsniavimą,
išoriniame – susidėję rankas ant liemens eina dėdami kojas į šonus.

Dainuodami priedainį:

**Susitiko graži pora:
Mykoliukas ir Barbora. 2 k.**

vidurinio ratelio žaidėjai sukasi už parankių su išorinio ratelio žaidėjais, atmesdami kojas atgal.

Dainuodami trečią posmelį:

**Mykoliukas be dantų,
Neįkanda riešutų. 2 k.**

vaikai sustoja į vieną ratą ir šoka polkos žingsneliu.

Dainuodami priedainį vaikai atsisuka vienas į kitą, susideda rankas ant liemens ir dainuodami žodžius
„**Susitiko graži pora**“ pritupia į vieną pusę ir į kitą, o kai dainuoja „**Mykoliukas ir Barbora**“
susikibę už parankių apsisuka. Ir taip 2 kartus.

TURINYS

Įvadas.....	3
Dainelės ir žaidimai 3-jų metų vaikams	
Aš mažutis trejų metų.....	4
Kiščio batai.....	4
Dainelė.....	4
Meškutis.....	5
Meškos miegas.....	5
Lietutis.....	5
Varpelis.....	5
Mamytę aš myliu.....	6
Rudenėlis žemėn krito.....	6
Gurgu gurgu.....	6
Mano dainelė.....	6
Obuoliukų rinkti.....	7
Laivelis.....	7
Gydu gydu katutes.....	7
Bū bū, aš jaučiukas.....	7
Tu saulute vakaran.....	8
Tas žvirblelis nabagėlis.....	8
Išėjo tėvelis, iškūprino.....	8
Kiškelis.....	8
Katinėli, tinginėli.....	8
Kiščio batai.....	9
Rudens lapai.....	9
Tai ratukas.....	9
Į darželį.....	9
Ganau aveles.....	10
Raina katytė.....	10
Švarūs kiškučiai.....	10
Velykėlės.....	10
Mano žaisliukai.....	11
Košė malošė.....	11
Žaisliukai.....	11
Dainelės ir žaidimai 4-5 metų vaikams	
Lietuvos šalelėj.....	12
Sakyk tiesą, sakyk tiesą.....	12
Tupi sode pelieda.....	12
Ir išdygo šermukšnis.....	12
Padainuosiu tau dainelę.....	13
Rudenėlis.....	13
Pingvinai.....	14
Kalėdų varpeliai.....	14
Balta daina.....	14
Vėjas.....	15
Pavasario gražumėlis.....	15
Margučių šventė.....	15
Žalia dainelė.....	16
Cirkas.....	16

Vabalėlis.....	17
Du ežiai.....	17
Kiškių žaidimas.....	18
Vijo vilkas.....	18
Gaidys ant slenksčio stovėjo.....	19
Margučiuukas.....	19
Lapių šokis.....	20
Eglė miško vidury.....	20
Du šimtakojai.....	21
Labas rytas.....	21
Ratas.....	22
Penki kačiukai.....	22
Vilkas.....	22
Dainos ir žaidimai 6-rių metų vaikams	
Vaikystė.....	23
Šventė pas mus.....	23
Baisi pasaka.....	24
Kalėdų Senis.....	24
Katino diena.....	25
Kiškiei sveikuoliai.....	25
Klounai.....	26
Debesies karalaitės.....	26
Laukiu aš pavasarėlio.....	27
Riedėkit margučiai.....	27
Mažas namelis.....	28
Vasaros draugai.....	28
Miško laikrodis.....	29
Žaislų lopšinė.....	29
Čia takelis suka.....	30
Muilo burbulai.....	30
Paukščių karalius.....	31
Vievesiuukas ant dirvono.....	31
Vėjelis.....	32
Zur zur malyna.....	33
Oi, kur buvai, laputaite?.....	33
Turiejį bobuti seną vuoželį.....	33
Linksmasis ratelis.....	34
Gėlytės mamytei.....	34
Pasėjau žilvitį.....	35
Garnys, garnys.....	35
Tyliai gražiai.....	36
Kanapėlė.....	36
Žvirblis (Kanapyčia).....	37
Kumpu snapu pelėda.....	37
Katinas ir pelė.....	38
Katinas ant pečiaus sėdėjo.....	38
Čeverykai.....	39
Šiaudų kūlys.....	39
Tek saulelė.....	40

